

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 19C/273/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112224889
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7112224889.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Stolárovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

N e v y h o v u j e návrhom žalobcu zo dňa 21.05.2015 na prerušenie konania.

Žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 3.036,21 Eur titulom majetkovej škody a sumy 607,24 Eur titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/273/2012.

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 125 Eur titulom majetkovej škody a sumy 479,44 Eur titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/280/2012.

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 3.074,27 Eur titulom majetkovej škody a sumy 614,85 Eur titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/274/2012.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 08.10.2012 č. k. 19C/273/2012-8 súd konania vedené pod spisovými značkami 19C/273/2012, 19C/274/2012 a 19C/280/2012 spojil na spoločné konanie vedené na tunajšom súde tak, že tieto konania sa budú ďalej viesť pod sp. zn. 19C/273/2012.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/273/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 9380006) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom B. M., nar. XX.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 18672/2010. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne

príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 14.02.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 54 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 3.036,21 Eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 607,24 Eur, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/280/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 9061167) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom B. S., nar. XX.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 1830/2010. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 23.11.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 260 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 125 Eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených so svojou činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 479,44 Eur, t.j. alikvótny pomer 55 eur za každý mesiac omeškania nečinnosti exekučného súdu, z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/274/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 9380069) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom I. D., nar. X.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 18262/2010. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21.2.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 70 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 3074,27 Eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 614,85 Eur, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s

príslušenstvom z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a to jednak v súvislosti so zmätočnosťou podania, keď v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, odlišne sú uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktorá majú význam pre posúdenie veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Poukázal na to, že žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Zdôraznil, že tvrdenia žalobcu, že nemá vedomosť o spisových značkách ním uvádzaných exekučných konaní sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pretože sám žalobca uvádza, že mu boli doručené uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu. Okrem toho kto iný ako oprávnený v exekučnom konaní, ktorý si v súvislosti s ním uplatňuje právo na náhradu škody, má mať možnosť a záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda. Ďalej poukázal na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Ďalej poukázal na to, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti a pokiaľ žalovanému prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli doručené, žaloba nebola podaná po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr a teda žalovaný má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Zdôraznil tiež, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne nároky prerokovať. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/2002 z čoho vyvodil záver, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamena automaticky prieťahy v konaní. V súvislosti s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 zdôraznil, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, pričom táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Tiež poukázal na to, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. K vyčíslenej škode poukázal na tú skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk, a že požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. K nemajetkovej ujme zdôraznil, že náhradu nemajetkovej ujmy nepodložil žalobca akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou, pričom žalobca tiež opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Záverom poukázal na to, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva.

Z úradného záznamu spísaného dňa 17.06.2013 vyplýva, že lustráciou v databáze súdnych spisov neboli vylustrované spisy, v ktorých figuruje ako oprávnený POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a ako povinní: B. M., nar. XX.XX.XXXX; I. D., nar. XX.XX.XXXX a B. S., nar. XX.XX.XXXX s tým, že podľa čísel súdneho exekútora nie je možné vylustrovať čísla súdnych spisov. O tom svedčí tiež lustrácia spisov z databázy súdnych spisov (všetkých súdov) zrealizovaná dňa 12.06.2013, ktorá je súčasťou súdneho registra predmetného spisu.

Na výzvu súdu zo dňa 07.08.2013, aby právny zástupca žalobcu oznámil súdu čísla exekučných konaní a súd, ktorý rozhodoval v exekučných veciach EX 18672/2010 (povinný B. M.), EX 18262/2010 (povinná I. D.) a EX 1830/2010 (povinný B. S.), prípadne oznámil meno súdneho exekútora, ktorý rozhodoval v predmetných exekučných veciach, ktorú právny zástupca žalobcu prevzal dňa 12.08.2013, PZ žalobcu nereagoval.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 03.10.2014 č. k. 19C/273/2012-155, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2014, súd uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia svoj návrh na začatie konania zo dňa 21.09.2012 doplnil, a to tak aby: 1. uviedol meno súdneho exekútora a exekútorského úradu, ktorý prijal návrh na vykonanie exekúcie pod sp. zn. Ex 18672/2010, 2. uviedol meno súdneho exekútora a exekútorského úradu, ktorý prijal návrh na vykonanie exekúcie pod sp. zn. Ex 18262/2010, 3. uviedol meno súdneho exekútora a exekútorského úradu, ktorý prijal návrh na vykonanie exekúcie pod sp. zn. Ex 1830/2010, 4. uviedol spisovú značku exekučného konania a názov súdu, ktorý vydal uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dňa 14.2.2011 v exekučnej veci Ex 18672/2010 povinného B. M., 5. uviedol spisovú značku exekučného konania a názov súdu, ktorý vydal uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dňa 21.02.2011 v exekučnej veci Ex 18262/2010 povinnej I. D. 6. uviedol spisovú značku exekučného konania a názov súdu, ktorý vydal uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dňa 23.11.2010 v exekučnej veci Ex 1830/2010 povinného B. S.. Právny zástupca žalobcu predmetné uznesenie prevzal dňa 22.10.2014, na ktoré do dnešného dňa žiadnym spôsobom nereagoval. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 1 zák. č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších zmien a predpisov, tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. § 3 zák. č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších zmien a predpisov, (1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. (2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších zmien a predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2).

Podľa ust. § 79 ods. 1 OSP, konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

Podľa ust. § 101 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa ust. § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie peňažnej čiastky titulom majetkovej škody a titulom nemajetkovej ujmy v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučných súdov v exekučných veciach oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. (t.j. žalobcu) proti povinnému B. M., nar. XX.XX.XXXX, proti povinnému B. S., nar. XX.XX.XXXX a proti povinnej I. D., nar. X.XX.XXXX, o vymoženie peňažnej pohľadávky, pričom ako zo žalôb vyplýva, k nesprávnemu úradnému postupu exekučných súdov malo dôjsť v dôsledku toho, že exekučné súdy rozhodli o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Je nepochybné, že v danom prípade ide o uplatnenie nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov, v súvislosti so zodpovednosťou štátu za škodu spôsobenú orgánmi pri výkone verejnej moci. Takto uplatnená náhrada škody má svoj základ v článku 46 ods. 3 Ústavy SR, pričom tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola označenému právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o zákonom práve na náhradu škody vykonáva. Predmetné právo na náhradu škody nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie.

Základnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nesprávneho úradného postupu sú:

- 1) existencia nesprávneho úradného postupu,
- 2) existencia škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Dôkaznú povinnosť, pokiaľ ide o preukázanie splnenia týchto základných predpokladov, ťaží žalobcu. Ide totiž o sporové konanie, pre ktoré platí zásada dispozičná a prejednacía. Prejednacía zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov k nim, je zásadne vecou účastníkov konania. Iniciatíva pri zhromaždení dôkazov teda leží v zásade na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a jednak povinnosť unesenia dôkazného bremena (§ 120 ods. 1 O.s.p.). K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Rozsah a konkrétnu podobu dôkazného bremena určuje hmotnoprávna norma, ktorá má byť na daný spor aplikovaná. Dôkazné bremeno ohľadom všetkých tvrdení, ktorými žalobca odôvodňuje svoj nárok, má žalobca, žalovaný nemá dôkaznú povinnosť, a jeho dôkazná povinnosť sa odvíja len od úrovne splnenia dôkazného bremena žalobcom. Podľa názoru súdu v predmetnom konaní žalobca neunesol svoju dôkaznú povinnosť v rovine preukázania, že na strane exekučných súdov došlo k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu. V tomto smere súd poukazuje na to, že žalobca na preukázanie svojho tvrdenia o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu a ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. Na základe údajov uvedených v žalobnom návrhu: číslo exekučného spisu (t.j. spisu vedeného súdnym exekútorom) a označením účastníkov exekučného konania nebolo možné vylustrovať číslo exekučného spisu a ani lustráciou označených účastníkov exekučného konania v databáze súdov Slovenskej republiky sa súdu nepodarilo zistiť, o nesprávny úradný postup ktorého konkrétneho exekučného súdu by malo ísť. Na základe toho súd najprv osobitnou výzvou zo dňa 07.08.2013, ktorú právny zástupca žalobcu prevzal dňa 12.08.2013, vyzval žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, aby oznámil čísla exekučných konaní a súd, ktorý rozhodol v predmetných exekučných veciach, prípadne oznámil meno súdneho exekútora, ktorý rozhodoval v predmetných exekučných veciach, neskôr postupom podľa ustanovenia § 42 O.s.p. uznesením zo dňa 03.10.2014 č. k. 19C/273/2012-155 uložil žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu, aby svoj žalobný návrh doplnil tak, aby uviedol meno súdneho exekútora a exekútorského úradu a súčasne spisovú značku exekučného konania a názov súdu, ktorý v predmetnej exekučnej veci konal s tým, že do dnešného dňa právny zástupca žalobcu na žiadnu z týchto výziev (vrátenie uznesenia č. I. 155) nereagoval.

Svojou nečinnosťou tak žalobca neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o jeho tvrdenie o tom, že súdy pri výkone svojej činnosti mali spôsobiť nesprávny úradný postup. Žalobca tak v konaní nepreukázal splnenie základného predpokladu na to, aby predmetná žaloba mohla byť dôvodná.

Na základe vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v súvislosti s nariadeným pojednávaním na deň 29.05.2015 vo svojich dvoch elektronických podaniach z 21.05.2015 podal návrhy na prerušenie konania:

1/ Návrh na prerušenie konania odôvodnil skutočnosťou, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, pričom v danom konaní Okresný súd Prešov svojim uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v prvom rade - Slovenská republika, zastúpená MS SR, pričom išlo o nasledovné prejudiciálne otázky:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť žalobkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát, možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

V tomto návrhu na prerušenie konania vyslovil názor, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v tomto konaní má zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálne význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Súčasne priložil rozhodnutie - Uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11C/355/2012-109 zo dňa 17.12.2014, ktorým súd konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

2/ Návrh na prerušenie konania odôvodnil podanou sťažnosťou na Ústavný súd SR podľa čl. 127 Ústavy SR, v konaní o ktorej sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, čím mal za to, že sú dané dôvody na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. K tomuto návrhu priložil sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd spojení s návrhom na odklad vykonateľnosti podľa ust. § 52 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z. a to v súvislosti s porušovateľom základného práva Krajský súd v Košiciach sp. zn. 1NcC/67/2012 (OS KE I - 19C/273/2012). Ide pritom o sťažnosť, z ktorej nie je zrejmé, z ktorého dátumu pochádza.

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP, súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd posúdil oba návrhy na prerušenie konania nasledovne:

1./ Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal návrh na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. v súvislosti s predloženou prejudiciálnou otázkou Súdneho dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, na základe čoho navrhol konanie prerušiť až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach. Pretože súd nemá za preukázané, že došlo ku tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu exekučných súdov a teda žalobca v predmetnom konaní nepreukázal tvrdený skutkový stav (k tomu bližšie odôvodnenie na str. 6 a 7 rozsudku), je absolútne bezpredmetné zaoberať sa otázkou, akým spôsobom Súdny dvor Európskej únie zodpovie na predložené prejudiciálne otázky, a teda akým spôsobom bude konanie o prejudiciálnych otázkach právoplatne skončené. Nie sú teda dané podmienky na to, aby súd z uvedeného dôvodu predmetné konanie prerušil, na základe čoho predmetnému návrhu na prerušenie konania nevyhovel.

2./ Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyklúčenia sudcu povereného prejednávaniu veci, a teda majúť za to, že sú dôvody na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. K predmetnému návrhu pripojil tiež sťažnosť bez dátumu a bez dokladu o tom, že táto skutočne bola ústavnému súdu doručená a ktorým dňom s tým, že identická sťažnosť bola dôvodom na prerušenie predmetného konania, a to na základe predchádzajúcich dvoch návrhov žalobcu na prerušenie konania, ktoré podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronickými podaniami zo dňa 21.10.2013 a neskôr zo dňa 17.09.2014, o ktorých súd už medzičasom právoplatne rozhodol tak, že ani v jednom prípade súd konanie na základe týchto návrhov neprerušil, pretože predmetným návrhom nevyhovel s odôvodnením, že pokiaľ žalobca doručil Ústavnému súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci sťažnosť, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 511/2013 zo dňa 15.08.2013 predmetnú sťažnosť spojil spolu s inými sťažnosťami žalobcu na spoločné konanie pod sp. zn. Rvp 11737/2013 a túto odmietol pre nedostatok právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie, pričom predmetné uznesenie ÚS SR nadobudlo právoplatnosť dňa 13.09.2013. Predmetné uznesenia č. k. 19C/273/2012-105 a č. k. 19C/273/2012-161 boli neskôr v rámci odvolacieho konania potvrdené tiež Krajským súdom v Košiciach (č. k. 6Co/49/2015-186 a 6Co/195/2014-127). Z úradnej činnosti súdu (súd prejednáva viaceré žaloby identického žalobcu v obdobných veciach) je známe, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu opakovanými podaniami a pripojením identickej sťažnosti adresovanej Ústavnému súdu SR bez zdokladovania, že by malo ísť o inú sťažnosť, než o ktorej už ústavný súd odmietavým spôsobom rozhodol, požaduje prerušenie konaní podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., čo súd nemôže vyhodnotiť inak než ako šikanózne konanie zo strany žalobcu a jeho právneho zástupcu za účelom oddialenia prejednávania veci. Žalobca nielenže nepreukázal opätovné podanie predmetnej sťažnosti na Ústavný súd SR, ale súčasne vzhľadom na už existujúce odmietavé rozhodnutie ústavného súdu o identickej sťažnosti, je zrejme že ani predmetná sťažnosť neodôvodňuje prerušenie tohto konania, na základe čoho súd tomuto návrhu na prerušenie konania nevyhovel, teda konanie neprerušil.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému, ktorý v konaní bol úspešný a uplatnil si náhradu trov konania, keďže mu žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli, ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).